

A woman with long, wavy red hair and light-colored eyes is shown in profile, looking off to the side with a contemplative expression. She is wearing a dark, patterned top. In the foreground, two champagne flutes filled with bubbly liquid are positioned on either side of a bouquet of orange roses. The background is a soft, out-of-focus green field.

Madeleine
Strandberg

Förmögenheten

Ensamhet i
sällskap

www.ebesforlag.se
1:a upplagan, 1:a tryckningen

Förmögenheten - Ensamhet i sällskap
Författare © Madeleine Strandberg (2020)
Omslagsfoto © Madeleine Strandberg/Pixabay
Omslag © Fanny Axelsson
Tryckt av DH Printing House, Riga
ISBN: 978-91-88187-98-7

FÖRMÖGENHETEN

Ensamhet i sällskap

Madeleine Strandberg

Till minne av

Allan, Ingegerd och Lisbeth

Kapitel 1

Maj-Lis Nilsson satt vid sitt köksbord och blickade ut över den dimmiga februarimorgonen. På gatan nedanför skyndade sig människor till spårvagnshållplatsen och några enstaka bilar susade förbi. Hon funderade över vad hon skulle fördriva tiden med i dag – precis som hon gjort alla andra morgnar sedan Einar dött.

Tänk att det nu gått etthundraåttiosju dagar sedan den där soliga dagen i juli förra året då han lämnade jordelivet. Inte för att hon på något vis höll räkningen, det hade bara blivit så. Maj-Lis fyllde på sin kopp med kaffe ur bryggaren, stängde av strömmen till den och sköljde ur kannan innan hon varsamt satte tillbaka den och åter satte sig vid sin plats vid fönstret. Hon bläddrade förstrött i reklambladet som brevbäraren hade kommit med dagen innan, det var extrapris på kyckling och fläskfilé, kanske skulle hon slänga ihop en gryta till lunch? Laga mat var någonting som hon kunde väl, i övrigt tyckte hon inte att hon dög till någonting. Hon hade varit hemmafru under större delen av sitt liv.

Maj-Lis och Einar träffades när Maj-Lis var sjutton år, kort därefter hade de gift sig och flyttat ihop. Einar hade försörjt dem genom sitt arbete på Volvo och Maj-Lis hade skött om hushållet och sett till så att det alltid stod middag på bordet när hennes make kom hem efter en lång dag på arbetet.

Medan Maj-Lis drack sitt kaffe såg hon en flyttbil svänga runt hörnet från den större gatan och in på Plåtmyntsgatan.

Konstigt, tänkte hon, vem flyttar på en torsdag, gör man inte sådant på helgerna nu för tiden?

Hon reste sig och gick in i sovrummet där hon hade större uppsikt över sin gata och höll på att tappa kaffekoppen när

hon såg att bilen stannade precis utanför hennes uppgång. Ut ur bilen hoppade en lång, slank kvinna med det rödaste hårsvall Maj-Lis någonsin skådat. Kvinnan låste bilen och stegade mot dörren till uppgången, öppnade den och klev in. Maj-Lis kunde höra hur kvinnan gick uppför trapporna till våningen ovanför.

Plötsligt hörde hon steg i taket rakt ovanför sig, skulle kvinnan flytta in i lägenheten ovanför henne? Den hade visserligen stått tom ett bra tag så det var ju inte så konstigt om någon, någon gång, skulle flytta in där. Det var bara det att Maj-Lis hade vant sig vid tystnaden. Sven som bott där tidigare hade haft en ovana att spela klassisk musik på hög volym till sent på kvällarna men sedan han hade flyttat till äldreboendet några stenkast från Plåtmyntgatan hade musiken tystnat och lugnet infunnit sig.

Maj-Lis tog på sig sin kappa och sina skor och gick ut, en promenad ned till Ica skulle hon trots allt mäcka med, kanske fanns det någon fläskfilé kvar så hon kunde slänga ihop en gryta. Hon hade sett ett recept i Hemmets Journal som hon gärna ville prova. Inte för att hon brukade följa recept, hon använde de mest som inspiration, att laga mat var någonting som hon gjort i många år och att trolle med smaker behärskade hon väl. Maj-Lis noterade att flyttbilen stod kvar där hon sett kvinnan lämna den, kvinnan såg hon dock inte skymten av.

Kapitel 2

Majken Danielsson rattade bilen nedför backen från Guldheden, hon vred upp volymen på radion och skralade högt med. Det var en låt av Whitney Houston som spelades och Majken kunde texten någorlunda. Hon kände en lättnad i kroppen och ett glädjerus var på väg, här satt hon, äntligen på väg till sin lägenhet, sitt nya liv.

Tankarna flög i väg och Majken ryckte till när en bil ilsket tutade på henne, hon sänkte volymen lite och koncentrerade sig åter på körningen. Vägen till lägenheten på Plåtmyntsgatan var inte lång men det var ett tag sedan hon själv kört bil, och någon flyttbil hade hon aldrig kört tidigare, så det tog lite längre tid än hon tänkt. Majken kände en känsla av lugn när hon svängde in på gatan och stannade utanför port nummer nio. Hon blickade upp mot den andra våningen och de två mörka fönstren. Där är mitt sovrum, tänkte hon, och mitt badrum. Mitt. Bara mitt.

Hon klev ur bilen, låste den och sprang uppför trapporna, låste upp dörren och klev in. Efter ett snabbt varv i lägenheten stannade hon upp och lade sig ned på rygg på golvet i vardagsrummet. Hon blickade upp mot det vita taket och tröttheten kom över henne med en väldig kraft, hon var trött – trött men lycklig.

Livet hade gått i ett rasande tempo de senaste tre månaderna, ända sedan hon klivit in i sovrummet i villan på Moss-gatan och funnit Gustav i deras säng med en annan kvinna. Vem hade trott att hon ensam skulle köpa sig en lägenhet om två rum och kök när hon precis fyllt trettiofem, alla andra runt omkring henne verkade ju köpa radhus eller villor och skaffa barn på löpande band.

Majken måste ha slumrat till en liten stund för när hon vaknade sken solen in genom fönstren. Hon reste sig och gick ned till flyttbilen för att börja bära in kartongerna. De var inte särskilt många, hon hade låtit Gustav behålla det mesta i huset. Det var ändå han som köpt nästan allt som fanns där och inredningen var egentligen inte riktigt hennes stil, alldeles för vitt och sterilt.

Senare i eftermiddag skulle en soffa och en säng levereras till lägenheten, innan dess skulle hon ha packat ur flyttbilen och lämnat tillbaka den på bensinstationen vid Marklands-gatan där hon hyrt den.

Majken var nöjd med att ha märkt lådorna med dess innehåll så hon kunde placera dem i rätt rum redan från början. Svetten rann i hennes panna när hon burit upp alla lådorna, tjugotre stycken var det, de flesta innehöll skor och kläder. I köket stod bara två lådor, några köksattiraljer utöver bestick, tallrikar, skålar och någon kastrull ägde hon knappt. Hennes matlagningsskunskaper sträckte sig till att koka pasta, vilket hon levtt på under hela sin studietid på Socialhögskolan, med en klick pesto på så var middagen färdig enligt Majkens filosofi.

Hon tog på sig sin munkjacka och sina skor, låste dörren till lägenheten och gick ned till flyttbilen. Hungern började göra sig påmind men hon behövde lämna tillbaka flyttbilen innan hon köpte något att äta. Hon körde ut på Guldmynts-gatan och vidare till Högsboleden, bilturen till bensinmacken skulle inte ta mer än fem minuter.

När hon lämnat tillbaka flyttbilen korsade hon gatan och gick in i den lilla mataffären som låg på hörnet i botten av höghuset. Hon plockade åt sig ett paket kaffe, några bananer, en limpa bröd, ett smörpaket, en ost, en burk pesto och ett paket pasta.

Då så, då hade hon så att hon klarade sig ett par dagar. När hon lade upp sina varor på bandet vid kassan insåg hon att hon skulle behöva söka arbete så fort som möjligt. Visserligen

hade hon fått en del pengar över sedan Gustav köpt ut henne från huset men det mesta av dessa hade fått gå direkt till lägenhetsköpet.

Majken hade fått strida med banken då de knappt hade velat bevilja henne bostadslån eftersom hon inte hade haft någon inkomst sedan hon slutade som kurator på grundskolan i Guldheden för två år sedan. Tiden efter det hade hon ägnat åt att sköta hushållet och arrangera middagar som hon och Gustav hade anordnat. Gustav arbetade som ekonomichef för ett stort företag i Göteborg och de hade ofta haft bjudningar hemma i sin villa.

Vill du läsa hela?

Boken finns att beställa hos de flesta internetbokhandlare, samt i vissa fysiska butiker. Om just den butik du besöker inte har den i lager kan du be dem att ta hem den.

Boken finns även att köpa direkt av förlaget i vår webbutik:

www.ebesforlag.se/store

Majken överrumplar sin man tillsammans med en annan kvinna i deras gemensamma säng. Abrupt tvingas hon därför bryta upp från sitt liv som lyxhustru mot en betydligt enklare vardag. Ensam flyttar hon till en tvårummare i stadsdelen Högsbo i Göteborg, ett område där hon inte känner någon. Utan arbete måste hon nu skapa sig ett nytt självständigt liv.

Redan samma dag som hon flyttar in träffar hon på en granne, den nästan sextio år äldre änkan Maj-Lis. Vad som börjar med en enkel välkomsthälsning leder snabbt till en vänskap som kommer att bli mycket värdefull för de båda kvinnorna. De båda väninnorna berikar varandra genom livsberättelser och erfarenhetsutbyten och en idé väcks som kommer att betyda allt för en hel omgivning. Idéen får ett namn, *Förmögenheten – Ensamhet i sällskap*.

Madeleine Strandberg föddes 1990 i en av Göteborgs förorter. Numer bor hon tillsammans med sin man, deras två gemensamma barn och två bonusbarn i ett hus på landet söder om Göteborg. Hon är utbildad socionom och arbetar till vardags inom socialtjänsten med vuxna personer med missbruksproblematik eller personer som har erfarenheter av våld i nära relation. *Förmögenheten - Ensamhet i sällskap* är Madeleines debutroman.

